

דק

גיליון 84

אחרי מות - קדושים

השבוע התיישבתי בבית כנסת כדי לקרוא קצת מדרשי חז"ל, אולי נמצא משהו מעניין לכתוב עליו, טוב, אני פותח את המחשב וקורא מתוך התוכנה החינמית הנפלאה 'תורת אמת', עוברת לה שעה, ופתאום נגש אליי אדם ושואל: "המחשב שלך עם אינטרנט???" אני כבר יודע למה הוא מתכוון... הוא מתכוון לומר "שאת המחשב שלך עם אינטרנט אתה צריך לצאת החוצה ולהמשיך ללמוד בחוץ.. האמת שעניתי לו לא כל כך יפה, אמרתי לו: "אני לא עונה לך כי עצבנת אותי!!!"

טוב מה לעשות, לא שלטתי בעצמי! 1 [אחרי זה התנצלתי]

התפללנו יחד באותו מניין [אני מקווה שבשבילו אני מצטרף למניין] אבל הוא נגש אליי אחרי המניין והתחיל להסביר לי שמחובתו לדאוג למרחב הציבורי שלא יהיה אדם בבית כנסת שיש לו מחשב עם אינטרנט [אני מתנצל בפני אלו שנוהרים בזה..]. אמרתי לו: תקשיב טוב יהודי יקר! אתה מסתבר אדם מיוחד ומקסים, אבל אני רוצה לשאול אותך שאלה, אתה יודע מיהו העומד מולך? אתה יודע מה עבודת השם שלו? אתה בכלל יודע מה הוא עושה למען אלוקים? אתה יודע כמה אלוקים אוהב אותו? מה אתה יודע?? אז אמנם נכון, שברוך השם סיימת את עבודת השם שלך בצורה נפלאה, אבל האם אתה באמת יכול להתעסק בעבודת השם של אחרים? מה אתה יודע על מישהו אחר?? אני בקושי יודע על עצמי?

טוב, אחרי כל ההתקפה הזאת, המשכתי ללמוד ומצאתי מדרש תנחומא מפעים [שמוכח בגמרא אבל אני לא זוכר איפה].

אומר המדרש:

[שאל ראה שפלשתים רוצים להילחם בישראל ולא ידע אם ינצח אותם במלחמה, אך הוא לא היה יכול לשאול באורים ותומים כי הוא הרג את כל הכוהנים, אז הוא חיפש אישה שיודעת לעשות 'אוב' ושתעלה את שמואל הנביא ב'אוב' כדי שהוא יענה לו אם ללכת למלחמה]

"ויאמר שאול לעבדיו בקשו לי אישה בעלת אוב ואלכח אליה ואדרשה בה ויתחפש שאול וילך הוא ושני אנשים עמו ויבאו אל האשה לילה ויאמר קסמי נא לי באוב והעלי לי את אשר אמר אליה אמרה האשה, הנה אתה ידעת את אשר עשה שאול אשר הכרית את האבות ואת הידעני מן הארץ, ולמה אתה מתנפש בנפשי להמיתני אמר לה: חי ה' אם יקרע עין בדבר הזה. ותיאמר האשה את מי אעלה לך? אמר לה: [את] שמואל העלי לי, רבן של הנביאים. עשתה מה שעשתה והעלתה, ויאמר שמואל אל שאול למה הרגתני להעלות אותי ויאמר שאול צר לי מאוד ופלשתים נלחמים בי, ואלהים סר מעלי ולא ענני עוד גם ביד הנביאים גם בחלומות וגו' אמר לו שמואל וגו' ויעש ה' לו פאשר דבר בידו ויקרע ה' את הממלכה מינה ויתנה לרעה לדוד. לא על חנם עשה לך הקדוש ברוך הוא בדבר הזה, אלא, באשר לא שמעת בקול ה' ולא עשית חרון אפו בעמלק וגו'. [והנה החמשך מהמדרש רב:] ויתן ה' גם את ישראל עמך ביד פלשתים. אמר ליה [אמר לו שאול] ואין מיער [ואם אני אכרה, אני אנצלה], אמר ליה אין ערקה את מושתיב [אם אתה בורח אתה ניצל, אבל] ואם את מקבל עליך [את] מדת הדין מחר אתה ובניך עמי, מאי עמי [מה חבוננה עמי?], אמר רבי יוחנן: עמי במחיצתי. ביון ששמע את דברי שמואל נתירא, שנאמר: וימהר שאול ויפל מלא קומתו ארצה וירא מאד מדברי שמואל... נטל שלש בני ויצא למלחמה."

אני קראתי את זה והרגשתי כל כך לא נעים [כמובן שאין לנו אפילו קצה השגה בשאול ובשאר גדולי ישראל - אבל לפי הפשוט שכתוב בנביא] קשה לראות את שאול שהיה הנבחר מכל ישראל חוטא בחטא חמור של הריגת נוב עיר הכוהנים, ולאחר מכן הוא עוד מעלה באוב את שמואל הנביא...

אבל אחרי זה המשכתי עוד כמה שורות, והבנתי שאני לא מבין כלום. ממשיך המדרש:

"אמר ריש לקיש, באותה שעה קרא הקדוש ברוך הוא למלאכי חשך ואמר להם באו וראו בריה שבראתי בעולמי, בנהג שבעולם אדם הולך לבית המשתה [לשתות יין..] אינו מוליד בנים עמו, מפני מראית העין.. וזה יוצא למלחמה ויודע שנהרג, ונוטל בנים עמו, ושמח על מדת הדין שפוגעת בו"

אייייאייי הבנתי הכול!!! אין לנו צל של מושג בגדלותו של שאול המלך... וגם אין לנו מושג בשום אדם באשר הוא... אתה יכול לקרוא על בן אדם סיפור שלם, ולא לדעת כמה גבוה הוא נמצא... אתה יכול לחשוב על בן אדם מיליוני מחשבות אבל לא תדע לעולם איפה הוא נמצא... אל תדון את חברך עד שתגיע למקומו [ולעולם לא תגיע!!!]